

РЕШЕНИЕ

№ 1332

гр. София, 06.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-1, в публично заседание на двадесет и трети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Румяна Спасова

при участието на секретаря Славка Кр. Димитрова
като разгледа докладваното от Румяна Спасова Търговско дело №
20231100900264 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 430 ТЗ, чл. 422 ГПК вр. чл. 92 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД.

Ищецът твърди, че на 21.09.2018 г. между „Банка Пиреос България“ АД и „В.С.*****“ ООД, в качеството на кредитополучател и „А.С.“ ООД, Г.А.Х. и Д.Г.Г., в качеството им на солидарни длъжници, бил сключен договор за кредит 764/2018 г. Посочва, че съгласно чл. 1 банката предоставила на кредитополучателя кредит в размер на 790 290 лева за финансиране до 80% без ДДС от строително довършителни дейности, върху имот закупен от банката, представляващ УПИ с идентификатор № 04234.6926.175, находящ се в с. Бистрица, район Панчарево, ул. „Симеоновско шосе“, заедно с намиращите се в него сгради. Твърди, че въз основа на сключения договор кредитополучателят усвоил сума в размер на 790 290 лева в рамките на разрешения кредитен лимит. Посочва, че за обезпечаване на вземанията по договора за кредит с Нотариален акт № 9 от 09.10.2018 г. била учредена ипотека върху недвижими имоти, собственост на длъжника „В.С.*****“ ООД. Впоследствие „Банка Пиреос България“ АД било преобразувано чрез универсално правоприемство /вливане/ в „Юробанк България“ АД. Твърди, че между страните по договора за кредит било сключено Допълнително споразумение № 1 от 11.02.2020 г., в което констатирали, че размерът на предоставения и непогасен кредит към датата на сключване на споразумението е в размер на 653 803,83 лева. Бил уговорен начин за погасяване, както и размер на дължимите лихви. Посочва, че поради неизпълнение на задълженията на длъжниците за плащане банката обявила кредита за предсрочно изискуем, за което връчила нотариална покана на задължените лица. Твърди, че с договор за прехвърляне на вземания от 29.04.2022 г. „Юробанк България“ АД прехвърлило всички свои вземания по горепосочения договор за кредит, ведно с всички обезпечения, привилегии и принадлежности на „А.А.М.“ АД. Посочва, че общият размер на вземанията към датата на сключване на договора за цесия е 629 801,13 лева. Кредитополучателят „В.С.*****“ ООД и солидарните длъжници били

уведомени за извършената цесия. Посочва, че договорът за цесия бил вписан в Служба по вписванията – София на 23.05.2022 г. Твърди, че поради неизпълнение на задълженията за заплащане на сумите по договора и анексите към него и след обявяване на предсрочната изискуемост на кредита подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК и изпълнителен лист срещу длъжниците. Районният съд издал заповед за изпълнение за претендираните суми, като срещу издадената заповед за изпълнение длъжникът „В.С.*****“ ООД подал възражение. Предвид изложеното иска да се постанови решение, с което да се признае за установено, че „А.А.М.“ АД има вземания към „В.С.*****“ ООД, произтичащи от договор за инвестиционен кредит № 764/2018 г., сключен с „Банка Пиреос България“ АД и допълнителни споразумения към него, в размер на 614 575,62 лева – главница, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 09.08.2022 г. до окончателното плащане, както и 6 341,96 лева – договорна възнаградителна лихва за периода от 30.12.2021 г. до 30.03.2022 г. и 31 218,25 лева – мораторна лихва за забава за периода от 30.01.2022 г. до 04.08.2022 г., които вземания са обезпечени с ипотека, учредена с Нотариален акт от 09.10.2018 г., № 162, том II, рег. № 3083, дело № 336 от 2018 г. на нотариус с рег. № 344 на НК. Претендира разносните направени в заповедното производство, както и в настоящото производство.

В срока по чл. 367 ГПК ответникът „В.С.*****“ ООД не подава отговор на исковата молба. В хода на производството заявява, че оспорва исковата молба по основание и размер.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

Не се спори, а същото се установява и от приетите писмени доказателства, че на 21.09.2018 г. между „Банка Пиреос България“ АД, като кредитор, „В.С.*****“ ООД, като кредитополучател и „А.С.“ ООД, Г.А.Х. и Д.Г.Г., като солидарни длъжници е сключен договор за инвестиционен кредит № 764/2018, с който банката предоставя на кредитополучателя кредит в размер до 790 290 лева, като кредитът е отпуснат целево за финансиране до 80% без ДДС за строително довършителни дейности върху имот закупен от банката, представляващ УПИ с идентификатор № 04234.6926.175, находящ се в с. Бистрица, район Панчарево, ул. „Симеоновско шосе“, с площ по документ за собственост 3 396 кв.м. В чл. 6, ал. 4 е предвидено, че крайният срок за изплащане на всички задължения по кредита е 70 месеца от датата на подписване на договора за кредит, но не по-късно от 30.07.2024 г. Съгласно чл. 21 при настъпване на което и да е от основанията за предсрочна изискуемост по предходния член, чрез изплащане на писмено уведомление до кредитополучателя, банката има право да прекрати договора, да преустанови усвояването на суми по него и да пристъпи към принудително изпълнение на вземането си от всяко от предоставените обезпечения и от останалото имущество на клиента, в качеството му на кредитополучател, длъжник по договор за обезпечение, или солидарен длъжник.

Установява се, че на 09.10.2018 г. в полза на банката е учредена от кредитополучателя и солидарните длъжници договорна ипотека върху недвижимите имоти, оформена с Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека върху недвижими имоти № 162, том II, рег. № 3083, дело № 336 от 09.10.2018 г. на нотариус С.П..

Видно е, че страните са подписали допълнителни споразумения към договора за кредит /последното под № 7 от 28.06.2021 г./, с които е променян погасителния план и крайният срок за издължаване на кредита, като последно същият е определен до 30.04.2025 г.

Представена е нотариална покана, с която „Юробанк България“ АД е уведомило „В.С.*****“ ООД и солидарните длъжници, че са налице неизпълнени задължения по договора за кредит и че обявява кредита за изцяло предсрочно изискуем преди крайния срок за погасяване, считано от 01.02.2022 г. Поканата е вречена при условията на чл. 47, ал. 1

ГПК на 17.03.2022 г.

Установява се, че на 29.04.2022 г. е сключен между „Юробанк България“ АД и „А.А.М.“ АД договор за прехвърляне на вземания, с който банката прехвърля на цесионера всички свои вземания към „В.С.*****“ ООД, в качеството на кредитополучател, и към солидарните длъжници, произтичащи от процесния договор за инвестиционен кредит и допълнителните споразумения към него, които към датата на подписване на договора за цесия са в общ размер на 629 801,13 лева.

Видно е, че по молба на „А.А.М.“ АД договорът за цесия е вписан в Службата по вписванията на 23.05.2022 г.

Представен е протокол за връчване от ЧСИ Милен Бъзински по искане на ищеца на ответника на уведомления за извършеното прехвърляне на вземания. Отбелязано е, че уведомлението е връчено на 08.06.2022 г. лично на управителя на „В.С.*****“ ООД – Г.А.Х..

Установява се, че на 09.08.2022 г. „А.А.М.“ АД е подало заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК срещу „В.С.*****“ ООД, „А.С.“ ООД, Г.А.Х. и Д.Г.Г. за заплащане на дължими суми по процесния договор за кредит и допълнителните споразумения към него за сумите: 614 575,62 лева главница; 6 341,96 лева за възнаградителна лихва за периода от 30.12.2021 г. до 30.03.2022 г.; 31 218,25 лева за мораторна лихва за забава за периода от 30.01.2022 г. до 04.08.2022 г. и разноски. На 22.11.2022 г. по ч.гр.д. № 42985/2022 г. на СРС, 87 състав районният съд е издал заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК за претендираните суми по заявлението. На 07.12.2022 г. е подадено от длъжника „В.С.*****“ ООД възражение по чл. 414 ГПК, като настоящият иск е подадена след дадени указания от заповедния съд по реда на чл. 415 ГПК.

От приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза, която съдът кредитира като обективно и компетентно изготвена, се установява, че по разплащателна сметка в лева с титуляр „В.С.*****“ ООД – кредитополучател са усвоени суми по процесния договор за кредит в общ размер на 775 386,93 лева. Към 09.08.2022 г. и към датата на исковата молба 07.02.2023 г. фигурира неплатен остатък за главница по договора за кредит № 784/2008 г. в размер на 614 575,62 лева; неплатен остатък за възнаградителна лихва в размер на 6 341,96 лева за периода от 30.12.2021 г. до 01.04.2021 г. Неплатените просрочени месечни вноски за възнаградителна лихва за периода от 30.12.2021 г. до 30.03.2021 г. са в общ размер на 6 251,92 лева. Изчисленият общ размер на неплатената мораторна лихва за забава върху просрочената неплатена главница по кредита е 64 290,89 лева, отнасяща се за периода от 28.02.2022 г. до 07.02.2023 г. вкл. В съдебно заседание вещото лице допълва, че няма плащания от длъжника и към датата на депозиране на заключението.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане в настоящото производство са положителните установителни иски по чл. 422 ГПК за наличие вземания на ищеца спрямо кредитополучателя „В.С.*****“ ООД по договор за инвестиционен кредит 764/2018, сключен на 21.09.2018 г. и допълнителни споразумения към него.

От приетия като доказателство договор за кредит и допълнителните споразумения към него, а това обстоятелство не се и оспорва от страните, се установи, че между „Банка Пиреос България“ АД и „В.С.*****“ ООД са съществували валидни облигационни отношения по договор за кредит, сключен на 21.09.2018 г., по който ответникът се е съгласил да получи кредит в общ размер на 775 386,93 лева. Кредитът е усвоен от дружеството, съгласно констатациите на вещото лице от приетата съдебно-счетоводна експертиза.

Доказа се по делото, че вземанията за дължимите суми по договора за кредит са

прехвърлени от банката на „А.А.М.“ АД с договор за цесия от 29.04.2022 г. Обратно на твърдяното от ответника, съдът приема за установено от ангажираните доказателства, че цесията е надлежно съобщена на „В.С.*****“ ООД на 08.06.2022 г., чрез лично връчване на единия управител Г.Х., което е преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК.

Направените в настоящото производство възражения от ответника, че заповедта за изпълнение не е издадена въз основа на някои от документите по чл. 417 ГПК не следва да се разглеждат, тъй като същите са относими при подадена жалба от длъжника по реда на чл. 419 ГПК, но не и при разглеждане на установителния иск.

Настоящият съдебен състав намира за неоснователно възражението на „В.С.*****“ ООД, че специалните права на банките не могат да се прехвърлят по общия ред на чл. 99, ал. 2 ЗЗД. Съгласно чл. 99, ал. 1 ЗЗД кредиторът може да прехвърли своето вземане освен ако законът, договорът или естеството на вземането не допускат това. В случая нито законът, нито естеството на вземането са пречка да се извърши цесията. Ето защо заявителят се легитимира като носител на вземания спрямо „В.С.*****“ ООД, които е придобил по силата на сключения с „Юробанк България“ АД договор за цесия.

Съдът намира за недоказани възраженията на ответника, че не са били налице предпоставките за обявяване на кредита за предсрочно изискуем и че същият не е надлежно обявен за такъв. Видно е от заключението на вещото лице, че кредитополучателят не е изпълнил задълженията си по договора за кредит, поради което до същия е изпратена от „Юробанк България“ АД нотариална поканата на 04.02.2022 г. При съобразяване указанията, дадени в т. 18 от Тълкувателно решение № 4/2013 г. от 18.06.2014 г., постановено по тълк.д. № 4/2013 г. по описа на ОСГТК на ВКС и трайната практика на Върховния касационен съд – решение № 77 от 10.05.2016 г. по т.д. № 3247/2014 г. на ВКС, II Т.О. и др., предсрочната изискуемост на вземането има действие от получаване от длъжника на изявлението на банката, че прави кредита предсрочно изискуем, ако към този момент са настъпили уговорените в договора за банков кредит предпоставки, обуславящи настъпването ѝ. Ако относимите към настъпване и обявяване на предсрочната изискуемост факти не са се осъществили преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, то вземането не е изискуемо в предявения размер и на предявеното основание. В разглеждания случай длъжникът „В.С.*****“ ООД е уведомен за поканата на 17.03.2022 г. при условията на чл. 47 ГПК, видно от приложената по делото разписка, изготвена от служител на нотариалната кантора. Поканата е изпратена на адреса, вписан в търговския регистър, който съвпада и с този, посочен в договора за кредит. Възраженията на ответника, че никога дружеството не е напускало адреса на управление освен заявени извън срока за отговор, останали и недоказани по делото. Ето защо съдът приема за установено, че банката е упражнила надлежно правото си да обяви кредита за предсрочно изискуем, което е направено преди прехвърляне на вземанията на ищеца и подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК.

От заключението на приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза се доказва, че размерът на възникналото и непогасено задължение от „В.С.*****“ ООД за главница е 614 575,62 лева, за възнаградителна лихва за периода от 30.12.2021 г. до 30.03.2022 г. е 6 251,92 лева, за мораторна лихва за периода от 30.01.2022 г. до 04.08.2022 г. е 31 218,25 лева. Ответникът не доказва да е изпълнил тези задължения, поради което установителните искове за главница и за мораторна лихва следва да се уважат изцяло, а този за възнаградителна лихва за сумата 6 251,92 лева, като за разликата до пълния предявен размер от 6 341,96 лева се отхвърли като недоказан.

По отношение на разноските: Ищецът претендира заплащане на разноски. Съгласно указанията, дадени с Тълкувателно решение № 4/2013 г. от 18.06.2014 г., иският съд следва да съобрази и направените разноски в заповедното производство. От страна на ищеца

се доказаха извършени разноси в общ размер на 71 279,35 лева, от които 13 042,72 лева за държавна такса за заповедното производство, 9 637,01 лева за адвокатско възнаграждение за заповедното производство, 13 042,72 лева за държавна такса за исковото производство, 500 лева за депозит за вещо лице и 35 056,90 лева за адвокатско възнаграждение за исковото производство. Неоснователно е възражението на ответника, че искането за присъждане на разноси за заповедното производство е недопустимо. Исковият съд съобразява направените разноси предвид изхода на делото включително и тези за производството по издаване на заповед за изпълнение. С оглед уважената част от исковете на ищеца се дължат разноси в общ размер на 71 269,51 лева.

Така мотивиран, Софийски градски съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по искове с правно основание чл. 422 ГПК, предявени от „А.А.М.“ АД, с ЕИК: ****, с адрес: гр. София, ул. ****, партер, срещу „В.С.*****“ ООД, с ЕИК: ****, с адрес: гр. София, бул. ****, че „В.С.*****“ ООД дължи на „А.А.М.“ АД следните суми: **на основание чл. 422 ГПК вр. чл. 430, ал. 1 ТЗ вр. чл. 99, ал. 1 ЗЗД сумата от 614 575,62 лева /шестстотин и четиринадесет хиляди петстотин седемдесет и пет лева и шестдесет и две стотинки/**, представляваща неплатена главница по договор за инвестиционен кредит № 674/2018 и допълнителни споразумения към него, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 09.08.2022 г., датата на подаване на заявлението по чл. 417 ГПК, до окончателно изплащане; **на основание чл. 422 ГПК вр. чл. 430, ал. 2 ТЗ вр. чл. 99, ал. 1 ЗЗД сумата от 6 251,92 лева /шест хиляди двеста петдесет и един лева и деветдесет и две стотинки/**, представляваща дължима договорна лихва за периода от 30.12.2021 г. до 30.03.2022 г. и **на основание чл. 422 ГПК вр. чл. 92, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 99, ал. 1 ЗЗД сумата от 31 218,25 лева /тридесет и една хиляди двеста и осемнадесет лева и двадесет и пет стотинки/**, представляваща мораторна лихва за периода от 30.01.2022 г. до 04.08.2022 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска по чл. 422 ГПК вр. чл. 430, ал. 2 ТЗ вр. чл. 99, ал. 1 ЗЗД за разликата над уважения размер 6 251,92 лева до пълния предявен размер от 6 341,96 лева.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК „В.С.*****“ ООД, с ЕИК: ****, с адрес: гр. София, бул. ****, да заплати на „А.А.М.“ АД, с ЕИК: ****, с адрес: гр. София, ул. ****, партер, **сумата в размер на 71 269,51 лева /седемдесет и една хиляди двеста шестдесет и девет лева и петдесет и една стотинки/**, представляваща направени разноси по заповедното производство по ч.гр.д. №42985/2022 г. на СРС, 87 състав и в настоящото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____